

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției Telegrafului Român, str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmonde.

Nr. 12479 Bis.

Notificare oficială.

Domnul ministru de culte și instrucțiune publică prin înaltul rescript de sub Nrul 15159/1915 Prez. arată, că în urma numărului prea mare de telegramme ce se dau la oficiile postale, — linile telegrafice sunt aşa de ocupate, încât în multe cazuri chiar telegramme de importanță și oficioase suferă întârziere.

La aglomerarea telegramelor la oficiile postale contribue în partea cea mai mare faptul, că se dau multe telegramme oficioase și în cazuri, cari se pot tranșa pe cale epistolă și deci nu este lipsă neapărată, ca acelele să se aranjeze pe cale telegrafică.

Pentru a evita pe viitor ivirea inconveniențelor mai sus amintite, — prin rescriptul său cu Nrul sus menționat domnul ministru de culte și instrucțiune publică îndrumă toate oficiile, ca de aici înainte să folosească linile telegrafice numai în cazuri absolut urgente și de importanță mai mare, având a se trimite telegramme căt se poate de scurte.

Atragem atențunea tuturor organelor noastre subalterne asupra acestei ordinații a domnului ministru, îndrumându-le a se conforma strict dispozițiunilor cuprinse în ea.

Sibiu, din ședința consistorului arhidiecezan, ca senat bisericesc, ținută în 22 Decembrie 1915.

Consistorul arhidiecezan.

La finea anului.

Sibiu, 12 Ianuarie n.

Dela marele poet latin Ovidiu ne-a rămas vorba, că nimic nu trece mai iute ca anii. (Nihil est annis velocius.) Si vorba e adevărată. Trece iute vremea, și trece fără a fi băgată în seamă, sau folosita după cum ar trebui. Abia la finea anului și în preajma anului nou ne aducem aminte, că earashi s'a desprins un an din aceia pe care avem să-i petrecem în lumea aceasta, trecând la antecesorii sei, și că earashi ne atlăm în pragul unui nou an, despre care nu știm, că ce ne va aduce. Ne dorim însă reciproc, ca numai bine să ne aducă. Anii trec, se scurg în liniste, iar noi facem sgomot când se schimbă. De astădată însă e întors: schimbul anilor se face cu sgomot, în bubuit de tunuri și ropot de puști, iar oamenii sunt tăcuți, trăși și abătuți. Li apasă pe toți durerile. Căci știu ce le-a adus anul expirat, și se îngrozesc când se gădesc, că anul cel nou ar putea se fie în întregime numai o continuare dureroasă a anului trecut.

Au fost mari și grele jertfele pe care a trebuit să le aducem în cursul anului de care ne despărțim. Sute de mii și vor aduce aminte că trăesc cu lacrimi în ochi despre grozăvile lui, despre mizeriile aduse de el în lume,

A fost cu adevărat un an de jale și de adâncă durere pentru mulți dintre noi. Dar numai pentru particulari. Pentru totalitate, pentru întregul pe care-l formăm toți cei din monarhia austro-ungară, a fost el un an de glorie, un an de mândrie. Să ne gândim numai care ne era situația la finea anului premergător, și care e ea astăzi, la finea anului 1915? În cursul anului acestuia au mers bravele noastre trupe din victorie în victorie pe câmpul de răsboiu, iar cei de acasă încă au făcut tot ce au putut pentru ușurarea sorții celor dela front și pentru neîmpedecata funcționare a mașineriei statului.

In anul trecut, pe vremea aceasta, Rușii se aflau în Carpați și pe teritor ungur; astăzi sunt respinși și alungați departe în interiorul imperiului lor. Sârbii și-au primit pedeapsa meritată pentru crima sevărășită la Sarajevo, Dunărea e liberă și drumul ne este deschis la Constantinopol, Dardanele sunt curățite de dușmani, și acum ne aflăm în preajma ultimei lovituri care va fi dată antantei în Balcani, la Salonica, orașul în care s'au închis Francezii și Englezii, fără se fie al lor, după ce și ofensiva nouă rusă a delă granițele basarabene și bucovinene s'a prăbușit de tot, și lipsite de succes au remas și ofensivele franceze și italiene dela celelalte fronturi. Toate au mers deci în anul expirat conform dorinței noastre, pentru că *cu noi a fost Dumnezeu!*

Dar când ne luăm remas bun dela anul expirat, vedem ivindu-se zorele nouului an. Se naște și el între bubele de tunuri și în mijlocul celor mai grele griji, cari pe toți ne apasă. Pentru că nu știm, nu putem să știm de ce ne va scăpa și ce ne va aduce? Ce ne va aduce și ce ne va lăsa? Ilușuni mari să nu ne facem. Va fi și acesta un an de jertfe, de lacrimi, de dureri și de suferințe pentru particulari, dar pentru totalitate se speră, că earashi va fi un an de glorie și de mândrie. Să-l primim deci cu sfială, dar nu cu desnădejde. Căci cu noi va fi Dumnezeu și în anul acesta; și când el e cu noi, cine poate se fie în contra noastră? Să întrăm deci și în nou an având încredere deplină în cel de sus, care le tocmește toate după a sa înțelepciune.

Darul seu cel divin să-l împlorăm asupra Impăratului și Regelui nostru Francisc Iosif I și asupra braivei și neîntrecutei sale armate, apoi asupra patriei noastre iubite și asupra popoarelor cari o compun și cari tocmai în aceste zile grele au dat dovada cea mai eclatantă că știu se fie unite în gânduri și simțiri când așa cer interesele înalte ale patriei, — și atunci, cu ajutorul celui de sus vom putea să învingem și greutățile pe care ni le-ar aduce cumva anul cel nou, întocmai cum am învins pe cele aduse de anul expirat.

Sus deci inimile!

La primăvară? Din Haga se vede că cercurile politice ale capitalei olandeze sunt convinse de spre sfârșitul apropiat al răsboiului european. Se crede, că în primăvara ce vine se va da lovitura hotărâtoare militară. Ofensiva francezilor și englezilor la frontul apusean, și a rușilor la frontul răsăritean va trebui să decidă soarta răsboiului în orice caz. Puterile centrale nu pot fi biruite prin flămânzire, nici prin secarea forțelor financiare și militare. Cercurile competente din Paris, Londra și Petrograd speră cel mult să respingă trupele puterilor centrale de pe teritoriul ocupat: să renunță cu desăvârșire la ideea de a cuprinde părți din țările dușmane sau de-a pătrunde până la Berlin și la Viena.

Universitate flamandă în Belgia. Populația Belgiei o formează waloni și flamanzi. Cei mai numeroși sunt waloni. Cu toate că și flamanzii s'au bucurat până acum de anumite drepturi naționale în Belgia, universitatea proprie totuși încă nu aveau, deși ei o reclamau mereu de vreo 60 de ani. Guvernul german, stăpân acum și peste Belgia cucerită, a luat însă hotărârea de transformare școala superioară din Gant într-o universitate flamandă, ceeace a cauzat mare bucurie printre populația flamandă din Belgia. Se aduce din toate părțile cea mai călduroasă recunoștință guvernatorului Belgiei, generalului von Bissing, care întăregădorințele flamanzilor, a favorizat în mod foarte activ crearea acestei universități. Iată deci cum procedează Germania față de popoarele mai mici. În Varșovia au făcut universitate pe seama Polonilor, în Gant fac universitate pe seama flamanzilor. Si totuși ei sunt «barbarii», iar Rusia e «eliberatoarea» popoarelor subjugate!

Complot pentru detronarea Regelui Greciei. Se face destăinuirea, că nu demult un submarin austro-ungar a făcut prizonier pe colonelul Nopier, fost atașat englez la Atena, și pe căpitanul Wilson, deputat în parlamentul englez, cari în momentul arestării au aruncat în mare corespondență oficioasă, un sac plin de depeși și scrisori. Sacul a fost pescuit de personalul submarinului nostru, și luat în examinare său găsit în el mai multe acte de mare importanță, între cari și o scrisoare din care se vede, că secretarul legației engleze din Atena era amestecat într'un complot planuit pentru detronarea Regelui Constantin și proclamarea republicei în Grecia. Scrisoarea, datată din 28 Noiembrie 1915, cuprinde următoarele: «Mai bine ar fi, după părerea mea, să alungăm pe rege de pe tron și să proclaimăm pe Venizelos de președinte al republicei grecești. Se pare însă, că toți se tem de măsuri așa de drastice. Cea mai mare nenorocire e însă, că regele și armata au o popularitate foarte mare... Si cu astfel de arme

condamnable vrea Anglia să ia băruitoare din răsboiul pe care ea l-a provocat?!

Pastorale de Crăciun.

Preasfinția Sa, Episcopul Ioan I. Papp al Aradului, a adresat clerului și poporului credincios din dieceza sa următoarea pastorală de Crăciun:

Nr. 6330/1915.

IOAN,

din îndurarea lui Dumnezeu drept credinciosul Episcop al Aradului, Orășii-Mari, lenapele și al Hălmagiului, precum și al pătrilor adneate din Bânavatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparchia Aradului, dar și pacea de la Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Cristos, împreună cu salutarea noastră arhierească!

«Doamne deșteaptă puterea Ta și vino ca să ne mantuiesc pe noi». Ps. 79 v. 3.

Iubiților creștini și fiu sufletești!

Așa se rugă odinioară prorocul și împăratul David în zilele de grea cumpăna ale vieții sale, și aceasta rugăciune de cerere o înalt și eu cu umilință, dar cu osârdie, la Tronul părintelui cerești, acum, când din darul și nemărginita lui îndurare față cu noi dat ne-a fost să ajungem și dat ne este să prăznuim împreună acest mare praznic împăratesc, aceasta nouă înnoire a pomenirii zilei de bucurie și măngâiere a Nașterii Fiului lui Dumnezeu, despre carele cu inima credem spre dreptate și cu buzele mărturisim, că a fost trimis din sânul Tatălui, să împacă ceriul cu pământul și pe om cu Dumnezeu, ziditorul și ocăruiitorul lumii văzut și nevăzut, și carele astfel a venit să răscumpere neamul omeneș din osânda de demult, și să-l facă iarăși moștean împăratiei perdute prin păcatul strămoșesc.

Cu rugăciune încep vorbirea mea de acum cu voi înainte de toate cu scopul și dorința de-a reimprospăta în mintea voastră cunoștință, că rugăciunea este scara pe care se ridică și se poate să cugetul omului la Dumnezeu, la tronul căruia ajunge fiștecarele, a cărui scară de suire e crescută și cioplita din sulii trunchiului credinței adevărate, a cărei fuște sunt pregătiți din lăstarii faptelor creștinești, urmate din dragoste nefăjarnică, și a cărei mijloc și a cărei capete sunt întărite cu panta nădejdii nestrămutate în puterea și ajutorul dumnezeirii cei în trei fețe.

Cu rugăciune încep vorbirea mea de acum cu voi și cu scopul de-a vă îndemna: să vă cugetați și să urmați vieții dñi vremile când creștin cu rugăciunea pe buze și cu cugetul la Dumnezeu pleca la lucrurile și întreprinderile sale, când cu rugăciunea pe buze și cu cugetul la Dumnezeu se așeza la mânăcare și se scula dela masa sa, și când tot cu rugăciunea pe buze și cu cugetul la Dumnezeu se intorcea seara la odihna sa.

Dar cu rugăciunea îmi încep vorbirea mea de acum cu voi și cu scopul de-a vă îndemna: ca să vă pun în vedere, că rugăciunea urmată din credință, plină cu dragoste și nădejde, a fost în toate timpurile și la toate neamurile, este acum și va fi și în viitorul îndepărtat, hrana și întărirea, veselia și măngâierea sufletului omeneș.

Este scurtă rugăciunea cu care începe aceasta vorbire, dar deși este scurtă, are farmecul și puterea de a trezi auzul și a deștepta priceperea tuturor, că ea cuprinde în sine și exprimă toată dorința și trebuie în sufletul nostru sănătății îngândurăț, că este ușoară la rost și astfel este deplin potrivită împrejurărilor și stărilor, în care ne-aflat sfânta prăznuire.

Si aceasta potriveală o vezi înțelege cu toții din faptul, că prin aplicarea și intonarea cuvintelor «Doamne deșteaptă puterea Ta și vino ca să ne mantuiesc pe

noi urmăresc numai scopul de a vă încrătină, că și la urechile mele au străbătut suspinele de cari e plin văzduhul, și astfel sunt în deplină cunoștință a durerilor de cari în măsură mai mare ori mai mică e săngerată inima fiestecăruia dintre voi, precum sunt în deplină cunoștință și a temerilor și îngrijirilor de cari e cuprins sufletul vostru al tuturor în aceste zile de grecă cumpăna prin cari trezem și noi cu întreaga populație a monarhiei noastre austro-ungare, atât ca cetățeni și indivizi singuratici, că și ca neam de oameni.

Cuprins de acestea și alte asemenea sentimente, ochii inimii mele nu-și pot mărgini privirea numai asupra voastră, cari văți adunat la prăznuire între păretii acestor biserici sfinte, pururea lăcaș al măririi lui Dumnezeu, ci cu ochii trupei văzând murele gol rămas pe urma bărbaților, cari lipsesc dintre noi, ochii inimii mele se ridică pe aripile cugetului aprins, atât de dorul păcii obștești, că și de îngrijirea părintească față de voi și ai voștri, și ridicăți pe acestea aripi și cercă pe la casele și în familiile voastre, cum cercă păstorii turmei necuvântătoare oile sale împrăștiate prin munți și câmpii.

Afând însă și aici tot numai și numai golul celor cercați, ochii inimii mele percurg crucis și curmezis toate cetățile, orașele și satele, toate văile și câmpurile, toți munții și dealurile, toate sănături și tranșeele, cu un cuvânt toate locurile pe unde s-a purtat și se poartă răsboiul înfricoșat de acum, și după nici pe acolo nu află pe unii din cei cercați, ochii inimii cutrerie toate spitele de adăpostire a celor răniți și aleargă chiar și la morțintele vitejilor noștri ostasi, căzuți în lupta de apărare a înaltului Tron și a iubitei noaste patrii comune.

Și fac acest drum lung, nu numai pentru a da probe învederale despre interesarea mea de ei, ci și cu scopul și dorința de a trezi și a chema pe toți la datorință și trebuință de a-și îmbina cugetul lor cu cugetul meu și cu al vostru, ca astfel toți și deodată, cu o gură și cu o inimă, cu un glas și cu o suflare, să înălțăm ochii inimii noastre la Dumnezeul puterilor și să ne rugăm așa: «Doamne deșteaptă puterea Ta și vino ca să ne mântuești pe noi».

Iubilitorii creștini și fiu sufletești!

Dacă deschidem cartea vieții neamurilor, numită istorie, ne convingem, că paginile și frunzele ei sunt pline de evenimentele veacurilor, pline de răsboiele purtate între neamuri și împărații, cari evenimente, prin însemnatatea lor, au trecut dela părinți la fii spre învățătură, că răsboiale sunt născute deodată cu ura și cu pizma dintre frați, deodată cu certele și împărecherile dintre oameni.

Ne povesteau bătrâni nostri întâmplări, păstrate în graul poporului, despre cruzimile resboaielor din veacurile de demult, resboale pornite de cutare și cutare neamori și împărație, cu scopul de nimicire ori măcar de cucerire și subjugare a altui neam, ori a altelui împărații.

Ne povesteau și contemporanii nostri evenimentele din răsboiele anilor 1859, 1866 și 1870, la care au luat parte și unii dintre ei, și ne mai povesteau unii și alții despre zilele furtunoase și pline de urgie prin cari au trecut, și despre neajunsurile de tot soiul cu cari aveau să se lupte popoare din anumite veacuri, parte pentru nenorocirile urmate din resbeile veacului lor, parte că pământul nu-și dăduse hrana la vreme și în măsură recerută, precum nici pământul nostru nu-și dăduse pe unele locuri roada sa în 1863; dar nici în graul poporului, nici în hrisioavele trecutului, nu aflăm urmă de vînă răsboiu ca cel de acum, în care milioanele de ostași ai unor state și împărații stau în fața milioanelor de ostași ai altor state și împărații, deci nu aflăm urma de vînă răsboi purtat de o lume contra altelui lumi de oameni.

Este de înțeles, că vor fi fost mari și sănăeroase și luptele de pe vremuri, și că zilele oamenilor încă vor fi fost pline de amăriție și dureri, vajete și suspine, de temeri și îngrijiri, dar mai presus de orice îndoială este faptul, că pline de asemenea amăriții și dureri, pline de vajete și suspine, de temeri și îngrijiri, sunt și zilele noastre din cauza răsboiului ce decurge cu înverșunare și acum după un an și jumătate, deci din cauza acestui răsboi înfricoșat și fără păreche în întreaga istorie a neamului omenesc.

In fața acestui fapt vajetele și suspinele noastre sunt cu atât mai adânci și mai grele de suportat, iar amăriția și durerea noastră este cu atât mai simțită, cu căt noi cei de acum numai după cete și după spusele altora am fost făcut cunoștință cu răsboiul, dar nici când n'am suferit de frigurile lui, cum suferim acum cu toți supușii coroanei Sfântului Ștefan.

Durerile și suspinele, temerile și îngrijirile noastre sunt mari și intemeiate, nu numai pentru jertfele ce ni se cer, și nu numai pentru greutățile vieții, următe din scumpetea ne mai pomenită a tuturor articlelor de trai și imbrăcăminte, ci mari și intemeiate sunt temerile și îngrijirile noastre îndeosebi din cauza nesiguranței în care ne aflăm față cu viitorul apropiat și îndepărtat, prin ceața căruia nu poate străbate ochiul pământean.

Dar ori căt de mari să fie durerile și de intemeiate îngrijirile și temerile noastre, trebuie să avem în vedere înainte de toate adevărul accentuat în manifestul cunoscut al Maiestății Sale, preagătiosului nostru monarh Francisc Iosif I., adevăr recunoscut și de lume, că răsboiul nostru nu se poartă cu scop de cucerire, deci nu cu postă de estindere, ci el este numai o urmare firească a datorinței de a apăra și susținea în intregitatea lor hotarele monarhiei noastre.

Și în situația în care ne aflăm, trebuie să avem în vedere nainte de toate faptul cunoscut tuturor, că oricât de mare este amăriția și durerea, omul după firea lui o suprață cu atât mai ușor, cu căt are mai mulți soji de o sorte de cu el; deci noi trebuie să ne dăm seama nu numai de faptul, că durerile și îngrijirile noastre sunt durerile și îngrijirile tuturor neamurilor din monarhie, dar deosebi trebuie să ne mai dăm seama și de adevărul, că oricât de grele și amare se par zilele noastre, noi să dăm laudă înduratului Dumnezeu și să fim mulțători și față cu înalță stăpânire, a cărei înțelepciune și pricere a condus lucrul astfel, că cetățile, orașele și satele statului nostru n'au ajuns să fie teatru luptelor, cum au ajuns alte state, pe teritoriul căror luptă a dărămat și nimicit tot ce a fost.

Cunoscând toate acestea, să prăznuiam creștinește aceasta mare sărbătoare a drăgoștei lui Dumnezeu față cu noi, creația Sa, și să nu pierdem din vedere, că prenum tot rău are și partea sa bună, așa și resbelul de acum are pentru noi aceea parte bună, că neamul nostru a folosit prilejul de a-și dovedi și acum, ca și în tot trecutul lui îndepărtat, nu numai credința sa neclătină către Tron și patria sa iubită, ci și vitejia sa rară, și încă în mod recunoscut chiar și de vrăjășii lui, și astfel: deși este foarte simțită perderea bărbăților noștri căzuți în luptă, noi trebuie să ne întărim în credință și nădejdea, că morțintele lor vor fi tot atâta stânci de granit, cari vor dovedi pentru toate veacurile și în modul cel mai neîndoios viruțile străbune ale neamului nostru.

Dar partea bună a resbelului de acum nu se mărginește numai la dovedirea acestor virtuți cetățenești și naționale, ci el și-a estins influența și asupra vieții religioase-morale și culturale-economice a poporului nostru, astfel că pe cei necredincioși i-a adus la credință, iar pe cei indoioeliții i-a convins despre adevărul vecinic, că este Dumnezeu, care conduce soarta indivizilor, întocmai ca și a neamurilor, ceea ce se arată învederat din faptul, că și aceia, cari mai nainte nescoteau cinstirea lui Dumnezeu, nescoteau sfintele porunci și sfintele taine ale bisericii noastre, și-au adus acum aminte de datorință lor creștinească în măsură, că cei necununați s-au cununat numai decât după asentare, iar chemeți fiind sub drapel n'au plecat pe câmpul de luptă mai nainte de a și mărturisi păcatele și de a se cumpineca, deci resbelul i-a făcut să înteleagă și să simtă, că precum trupul are lipsă de hrana și de haină, tot astfel are și sufletul lipsă de curățirea intinăciunei și de înoreea vieții sale.

Resbelul de acum are de urmări și faptul, că atât cei duși la oaste, că și cei rămași acasă, au ajuns să înțeleagă mai bine ca ori și când trebuința cunoașterii slovei în ceteră și scriere, și deosebi mai are de urmare și aceea, că dela începerea resbelului toți au cedit și toți s'au rugat mai mult decât ce au fost scris și cedit, și decât ce s'au fost rugat în toată viața lor de mai nainte.

Iar referitor la partea economică era o bucurie și măngăiere să auzi și să vezi, cum toți cei rămași acasă au înțăles și au urmat sfatul Apostolului care zice: «Să se ostenească fieștecine și să lucre cu mâinile sale, ca să aibă să dea și celui lipsit».¹

Și acum, după ce delăturarea și micșorarea griilor și neajunsurilor noastre nu atârnă dela dorința noastră, ci dela puterea și voința lui Dumnezeu, fără stirea căruia nu cade nici un fir de păr de pe capul nostru, nu afu cuvinte mai potrivite spre linistirea și măngăierea voastră, decât să vă zic: «Imbărbătați-vă și să se întărească înimele voastre, toți cei ce nădăduiți spre Domnul».²

¹ Efeseni, cap. 4. v. 28.

² Ps. 30 v. 26,

«Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru»,³ așdeacă: fieștecine să se roage și să lucre, tot insul să-și plinească datorința către Dumnezeu, către biserică, către sine și către deaproapele, și să fie cu cumpăt la folosirea avutului său.

Aveți răbdare creștinească, pentru că «Intru răbdarea voastră veți măntui susțelele voastre».⁴ Si vă îndemn la răbdare, nu numai pentru aceasta virtute am cultivat-o și în trecut cu blândețea dreptului lov, dar vă îndemn la răbdare cu atât mai vârstos, cu căt acum stăm cu mult mai aproape de biruință decât nainte cu un an.

Tot spre măngăerea și întărirea voastră în nădejdea binelui vă mai zic: «Întăriți-vă mâini slabe, și genunchi slăboage va măngăiați și ziceți celor slabii de înimă: Întăriți-vă și nu vă temeți: Iată Dumnezeul nostru cu judecată va răsplăti și ne va măntui pe noi, atunci va fugi dușerea, scârba și suspinarea».⁵

După toate acestea, rugând pe bunul Dumnezeu să primească sfintele rugăciuni ce s'au făcut și sfintele daruri ce s'au adus și s'au sănțit, îl rog totodată cu umilință și prin tot libovul inimii mele: să deie o-dihință celor trecuți din viață, să vindece pe cei bolnavi, să elibereze pe cei robiti, să deie putere brațelor luptătoare și să facă biruitoare oștirile noastre de pretutindenea, să ne deie și nouă la toți zile de viață, ca să ajungem și alte sfinte săracători cu deplină bucurie și liniște susțească.

Și acum încheiu cu rugăciunea: «Doamne deșteaptă puterea Ta, și vino ca să ne mântuești pe noi». Dumnezeule! Mălostivește-te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața ta spre noi și ne miluește.⁶ Amin.

Ara d, la sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, din anul 1915.

Al vostru tuturor

de binevoitor

Ioan I. Papp m. p.

Episcopul Aradului.

Orfelinatul din Sibiul.

Ideeă înființării unui orfelinat în Sibiul, pe seama orfanilor eroilor noștri căzuți pe câmpul de onoare ori deveniți incapabili de muncă, aflat resunet viu pretutindenea printre Români. Ideea e discutată cu aprindere, e aprobată de toți și generală e dorința de a o vedea realizată că mai curând.

Cu multă căldură a fost înfrățită ideea de ziarul «Românul» din Arad, care i-a consacrat un prim-articol în numărul de Crăciun și a trimis, în scopul realizării ideei, consistorului arhidiecean din loc suma de 4500 cor. 78 fileri, colectată de numitul ziar până acum pentru soldați români invalizi și pentru ajutorarea orfanilor căzuți în răsboiu.

Confrății dela «Românul» sunt de părere, că din ofrande naționale să se ridice în Sibiul marele orfelinat românesc și casa de soldați invalizi pentru toți ai noștri din statul ungar, avizată la milă și ajutorul neamului. Credem însă, că în forma aceasta ideea cu greu va putea fi realizată, pentru că se cer sume enorme, cari nu vor putea fi adunate, și pentru că mai sunt și motive și pedecri confesionale la mijloc. Mai bine și mai du cător la scop ar fi însă, dacă fiecare diecesă înființează căte un orfelinat, — pentru că e neîncunjurat de lipsă, că ele se fie puse sub scutul bisericii. Am avea atunci trei orfeline greco-ortodoxe și patru greco-catolice, iar dacă s'ar decide cumva consistorul nostru din Oradea-mare se înființeze și el unul, am avea la olătă opt orfeline, cari vor fi cu mult mai ușor de înființat și și mai ușor de condus, decât un singur orfelinat mare pentru ambele confesiuni.

Ce se atinge acum de înființarea orfelinatului din Sibiul, părerea noastră este, că la realizarea nobilei idei va trebui să-și dea și reunirea femeilor române din loc tot concursul ei. Să lase acum la opere realizarea altor planuri, poate că în vienile de astăzi nerealisabile, și să-și ofere frumosul și potrivitul edi-

ficiu pe care-l are pentru scopul pe care trebuie să-l avem acumă toți în vedere, pentru adăpostirea orfanilor noștri. Având edificiul pe seama orfelinatului, celelalte greutăți vor fi toate mai ușor de învinis.

Rugăm deci comitetul reuniunii felinelor române din loc, să se ocupe cu chestia aceasta și să iee hotărârile corespunzătoare, pentru că oferindu-i se edificiul necesar din partea reuniunii femeilor române din loc, cu atât mai ușor s'ar putea decide veneratul nostru consistor să iee proiectul orfelinat sub scutul și sub îngrijirea sa. Cât pentru colectarea de bani, cei ce ne-au adresat astfel de întrebări sunt rugați se fie încă cu răbdare până va lua consistorul hotărârile pe care le va afla de bune, — căci acum afacerea se află în mâinile consistorului. Contribuirile cari s'au mai făcut pentru orfelinat, le vom publica în numărul viitor.

Aviz pentru Intrarea sub drapel.

Comunicat oficios.

In urma chemării generale, făcute în baza articolului de lege XX. din anul 1886, și respective a articolului de lege II. din 1915, a celor obligeați la gloate:

indivizii obligați la gloate născuți în anii 1873, 1874, 1875, 1877, afară de aceea, cei născuți în anii 1891, 1895 și 1896, mai departe toți indivizi (muncitorii, birjarii, botiașii etc.) născuți în anii 1873 — 1897, esmiți (întrebuințați) în brăză legilor despre gloate ori despre prestația de răsboiu, de unde înse întrătempă au fost concediați, dacă la revistele de infășare de gătași supletorie au fost aflată abili pentru serviciul de arme, și nefind după nume scutiti, sunt datori a intra la serviciul activ de gloate în ziua de 17 Ianuarie anul 1916 la sediul Comandei de completament a horezimei r. u. și respective la sediul Comandei districtuale imp. și reg. de completament indicat pe foaia de legitimare pentru gătași.

Această dispoziție în urma chemării gloate imp. reg. austriace se extinde și la toți acei supuși austriaci, precum și la indivizi aparținători provinciilor Bosnia și Hertegovina, născuți în anii indicați mai sus, cari cu prilejul revistei de infășare supletorie de gătași, ținută în anul curent pe teritoriul țărilor sfintei Coroane ungare, au fost aflată abili pentru serviciul de arme la gloate.

Toți acei indivizi, cari până în ziua indicată mai sus prin intrare de bunăvoie au fost înrolați în armata comună imp. și reg. ori la horezime (fie și ca voluntari de un an), fară considerare la care an de naștere aparțin, sunt asemenea datori a intra în serviciul activ de gloate în ziua de 17 Ianuarie anul 1916.

Nu sunt datori a se prezenta la serviciu până la ulterior dispoziții mașinistii și fochiștii profesionali de pluguri cu vapor sau de motor, aparținători anilor de naștere mai sus indicați și aflată buni la reviste, dacă într-adevăr sunt aplicati la asemenea mașini.

Cei cari se prezintă la serviciu, trebuie să aducă cu sine încărcămintă tari, scule de măncat, scule de curățit, albituri de lână și ciorapi (obele) de lână. După hrana consumată în ziua intrării sub drapel i se cunvine fiecăruia despăgubire de 1 coroană.

Prețul încărcămintelor și al albiturilor de lână, dacă se vor dovedi de folosibile în serviciul militar, se va napoi proprietărilor după valoarea acelora.

Cu prilejul intrării sub drapel propriul foaiei de legitimare pentru gătași călătoresc gratuit pe calea fer

Răsboiul.

In zilele din urmă n'au mai fost atacuri rusești la granitale bucovinene și în Galia de est. Numai la Toporouț au atacat Rușii Luni, dar au fost respinși. Perderile pe cari le-au suferit au fost atât de mari, încât le trebuie timp până se vor reculege. Adunăt acum trupe noue pentru a ataca de nou, dar se speră, că tot cu rezultate negative ca până acum.

La frontul dela apus Germanii au avut succese frumoase. Au cucerit mai multe tranșee dela Francezi și au făcut mulți prizonieri. La frontul italian a fost foc de artillerie la Col di Lana, pe celelalte locuri însă liniște. Pe semne sunt obosiți și Italianii.

In Muntenegru trupele noastre au scos pe dușman din mai multe poziții, și au intrat în Bioța. Înaintarea se face cu mare greutate, pentru că e frig și zăpada e de un metru. Fortăreața Lovcen, la înălțime de 1700 metri deasupra mării, a fost cucerită de trupele noastre, cari au pus mâna pe multe tunuri și pe multă muniție. Turcii au scos pe Englezi din Sed il Bahr, luându-le mai multe tunuri și multă muniție. In Galipoli nu se mai află acum nici un dușman. In Constantinopol și pretutindenea în Turcia e bucurie mare din acest motiv.

NOUTĂȚI.

An nou fericit dorim tuturor cetitorilor, colaboratorilor și binevoitorilor ziarului nostru.

Numărul proxim al ziarului nostru apare Luni, la orele obiceiuite.

Serviciu divin în catedrală. In ziua primă a sărbătorilor Nașterii Domnului a slujit sfânta liturgie în catedrală I. P. C. Sa, Domnul Arhimandrit Dr. Eusebiu R. Roșca, director seminarial, asistat de asesorii consistorului arhidiecezan Mateiu Voileanu, Lazar Triteanu și Dr. Vasile Bologa, de protopresbiterul Dr. Ioan Stroia și de diaconii Dr. Octavian Costea, secretar consistorial și Dr. Gheorghe Comșa, funcționar consistorial. In ziua a doua de Crăciun a slujit domnul Mateiu Voileanu, ases. cons. cu domnii Dr. George Proca, ases. cons. Dr. Vasile Stan, profesor sem. și diaconul Dr. Gh. Comșa. In ambele zile a cântat corul mixt din Sibiu în catedrală. In ziua a doua de Crăciun a fost ceteată în catedrală pastorală Escoelenței Sale, Inaltreasfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, publicată în numărul trecut al ziarului nostru. Publicul care umpluse catedrala și era compus în mare parte din soldați, a ascultat-o cu încordată atențune și a remas adânc impresionat de înțeleptele învățăturii și poveștile cuprinse în ea.

Pentru ziua numelui. Domnul Dr. Iancu Mețianu, răscumpărând felicitările cu prilejul onomasticiei sale, a binevoită a da suma de 50 cor., din cari 25 cor. la „Legatul George Hamsea” pentru ajutorarea copiilor săraci din Brețcu, aplicătă la meserii, ear 25 cor. la fondul Victor și Eugenia Tordășanu, pentru înzestrarea fetelor sărace, al Reuniunii meseriașilor sibieni.

† Vaduva Ana Filip. Înregistrăm cu adânc regrete moartea vaduvei Ana Filip născută Tepeș, prezintă reuniunei femeilor române din Abrud, întâmpinată după îndelungate suferințe în 4 Ianuarie n. la orele 4 și jumătate după amează. Decedata a fost o zeoasă propagatoare a culturii femei române și a lucrat mult pentru a asigura existența școalei de fete din Abrud susținută de reuniunea femeilor române de acolo. A fost înmormântată Joi, în 6 Ianuarie n. în cripta familiară din Abrud. Fie-i memoria în veci binecuvântată!

Post de notar vacant. E publicat concurs cu termen până la 31 Ianuarie nou 1916 pentru ocuparea postului de notar comunal în comuna Fofeldea, comitatul Sibiu. Înștiințările competenților sunt a se face la preitura cercuală din Nocrich.

Cas de moarte. A murit politicianul maghiar Mocsáry Lajos, în comuna Andornék, unde și avea moșia, în etatea frumoasă de 90 de ani. A fost singurul Maghiar care a condamnat șovinismul și a luat în apărare naționalitatea, în parlament și în presă, recunoscându-le dreptul de existență și de dezvoltare și pledând pentru execuțarea conștientoasă a legii de naționalitate. Pentru concilianta sa și iubirera sa de dreptate față de naționalitate, a fost scos din partidul independent, al cărui president era, și n'a mai fost ales deputat. L-ales atunci România, în cercul Caranzeșului. Ultimile sale articole luminoase în chestia de naționalitate au fost scrise pe vremea legii scoală a lui Appony, pe care bătrânușul politician maghiar a condamnat-o cu toată aspirația. Odihnească în pace!

Mortalitatea copiilor. Știri din provincie constată, că în timpul mai nou s'a mărit în mod neobișnuit mortalitatea copiilor. Guvernul ungár a cerut autorităților competente, să cerceteze cu deosebită atenție cauzele acestei triste apariții, înăuntrul măsurile cele mai potrivite pentru înălțarea primejdiei.

Constatările unui american. Corespondentul Roeder dela ziarul *World* din New York, întorcându-se în patrie, își expune studiile și experiențele dobândite în călătorie sa prin Germania. Roeder mărturisește într-o serie de articole, apărute în volumul său, că țara nemțescă are puțină de a purta răsboiul anii de zile, deoarece dispune de material enorm atât de oameni, cât și de muniții.

Înțorsi la Belgrad. Numeroși locuitori ai capitalei sărbești au părăsit orașul pe vremea, când se pornise ofensiva noastră în contra Sârbiei. Acum oamenii încep să se înapoie în masă: deputați, funcționari, profesori și mai mulți mari comercanți au venit zilele acestea îndărăt la Belgrad.

Încercare de sinucidere în biserică. Un soldat italian a încercat să se sinucida în biserică Sfântului Petru din Roma. Biserica are să fie de nou sănătă. Pană atunci rămâne inchisă.

Numărul celor obligați la serviciu militar. Anglia, care a combatut militarismul, a primit în sfârșit proiectul de lege despre obligativitatea serviciului militar. Ar fi acum să se prezinte la asențare, conform datelor mai noi, aproape opt milioane de englezi. Între aceștia servesc deja ca militari două și jumătate milioane. Sunt apoi tinerii neinsuși, în număr de vreo trei milioane. Cei insuși vor fi scuși de serviciu militar, asemenea și văduvii cu copii. Nu trebuie să facă serviciu de răsboi nici persoanele, cărora conștiință nu se unește cu ideea militarismului. Astfel viitoarea armată engleză, ca număr, nu va fi prea impunătoare.

In memoria iubitilor răposați. Neconsolații Emanuil Rohan, măestru barbier și copiii săi Ionel și Ana Rohan măr. Popovici, dăruiesc, întru veșnică odihnă a sufletului soției, respective mamei Maria Rohan n. Pandea, suma de 10 cor. din cari 5 cor. la fondul „Asilului-orfelinat” al „Reuniunii de înmormântare din Sibiu”, și 5 cor. la fondul Victor și Eugenia Tordășanu, pentru înzestrarea fetelor sărace, al Reuniunii meseriașilor sibieni.

Apărarea dela Salonic. Coform știrilor din Salonic, primite de ziare italiene, în forturile și tranșeele din jurul acestui oraș se găsesc 200.000 de soldați francezi și englezi, precum și o cantitate uriașă de tunuri și mitraliere. Trupele de acolo, cum confirmă numitele ziare, au cea mai deplină incredere în zbandă.

Pierderile nobilimii. Almanahul dela Gotha, apărut de curând, arată că nobilimea germană a pierdut până în Noemvrie din 1915 nu mai puțin de 1786 membri, morți ca eroi pe campul de onoare.

Pentru a îngreuna furnizările de arme și muniții. La Bridgeport, vestit centru al industriei de răsboi americane, s'a înființat cu capital german o fabrică de arme, în scop ca — după răsboi — să provadă Germania cu arme și muniții; ear până atunci să îngreuneze furnizările pe seama împătritei înțelegeri prin faptul, că face cumpărăuri uriașe de material necesar la fabricarea numitelor articole.

Medic Univ. Dr. Valer Negrilă, medic la spitalul din Brașov consulteză dela 11—12 1/2 și dela 2—3 în strada Vârmă Nr. 4 etajul prim, având laboratoriu medical pentru analize bacteriologice, clinicochemice, microscopice (Urină, exudate, Sputul, sânge, sucuri gastrice etc.) Analize de sânge serologice (Reactia Wassermann la boala de sânge).

Berlin—Constantinopol. Primul tren balcanic pleacă dela Berlin și München în 15 Ianuarie, iar dela Constantinopol în 18 Ianuarie 1916.

De necrezut. Se scriu ziarelor din capitală următoarele lucruri de necrezut: În satul băronești Cărpineț, (comună curat românească. Red.) a murit înainte cu doi ani tăranul Ioan László (?) lăsând în judecătă văduvă cu patru mici orfani. Răposatul a fost înmormântat cu cinste. Dar de vreo zece zile familia, care se susținea din buchătă de pământ rămasă după cel îngropat, s'a simțit deodată cu totul tulburată în traiul său liniștit. În timp de noapte cand casa întreagă dormea, s'a deschis fără veste și cu mult sgomot ușa odăii. Fiindcă nevezută umbria în casă, toate mobilele se mișcau din loc, multe cădeau jos și unele se sfârmau. Văduva și copiii stăteau încremeniți. În noaptea următoare s'au repetat cele petrecute; și pe d'asupra atât femeia, că și copii au primit lovitură nevezute. „Duhul necurat” a scos apoi vîtele din grădă și le-a legat în curte. A treia noapte s'a ivit nevezutul la vecini și a dus dela dansă căteva lucruri împrumutate de Ioan László pe când trăea. Sătenii povestea acum că un strigoi umbăr mereu în sat. În curs de o săptămână, noapte de noapte, nenorocita femeie trebuia să suferă spaimă și loviturile misterioase. S'a dus la preotul greco-oriental rugându-să să gonească duhul necurat din casă. N'a izbutit. S'a adresat femeiae cătră notar, care a trimis doi jurați să vegheze la casă toată noaptea. Demineața au raportat și jurații galbeni de frică și tremurând, că lucrurile s'au petrecut în realitate cum le povestea văduva numită. S'a făcut în sfârșit raport la primărexul dela Vascașu, de unde s'au trimis jandarmi să cerceteze chestiunea, care agita susțele sătenilor dela Cărpineț.

Bioscopul Apollo. Mercuri și Joi în 12 și 13 Ianuarie n. 1916 se va reprezenta următorul program: Regele Motor, roman de film, un prolog și trei acte. În role principale cei mai însemnați artiști din Germania: Walter Wessermann, Johanna Terwin, Irrah Bernhard.

Dela școală de aplicație.

Pentru ajutorarea elevilor săraci de la școală de aplicăție, cu daruri de Crăciun în anul curent s'a făcut următoarele contribuții: Parohia gr. or. Sibiu cetate 20 cor. Institutul „Albină” 20 cor. Dr. Ioan Fruma, avocat 30 cor. Victor Păcală, profesor 15 cor. Dr. Gheorghe Proca, ases. cons. 10 cor. Marcu Jantea, catedhet 10 cor. Gheorghe Guiman, profesor 3 cor. Suma cor. 108.

Din suma incurșă s'au procurat 12 cămăsi pentru elevii mai lipsiți și 22 măbarăt care s'a distribuit la 9 elevi mai săraci.

In naturalii au contribuit:

Doamna Ioana Rebega econ. sem. a procurat măbară și nuci pentru toți elevii. Doamna Anița Dr. Stan soție de prof. sem. a făcut două rânduri de hăinute pentru două elevi și a mai dăruit o căciulă, un sal și un muf. Comerciantul Rudolf Rössler a donat zahărul și smochine pentru toți elevii. Comerciantul Victor Onițiu, a dat creioane, penită și condeie la toți elevii. Comerciantul Dimitrie Popovici, două dzizine de batiste. Franzelarul Ștefan Moga și Gustav Ganter au dat colaci la toți elevii.

Darurile de Crăciun, pe lângă o scurtă producție școlară, s'a distribuit elevilor școalei de aplicăție Miercuri în 28 Decembrie la orele 4 a. m. în prezența Prea C. Sale D-lui dir. sem. Dr. Eusebiu Roșca, care în vorbirea sa ocasională a scos la iveală recunoștința față de binefăcători.

La sărbătoare au participat: public ales, profesorii sem. și părinții ai elevilor.

Răscumpărări de felicitări.

Următorii domni au binevoit și răscumpără felicitările de anul nou în favorul muzeului Asociației:

Dr. Ilarion Puscaru, arhimandrit și Vicar 10 cor. Dr. Vasile Bologa, director (și ziua onomastică) 10 cor. Paul Muntean, colonel în retragere, Dr. Traian Petrascu, medic, Dr. Lucian Borcia, avocat, Dr. Ioan Fruma, avocat și Dr. Octavian Russu, avocat căte 6 cor. Veturia Triteanu, soție

de asesor consistorial 5 cor. Dr. Pompiliu Gherman, medic, Dr. Eugen Piso, avocat, și Ioan Banciu, cassier, căte 4 cor. Elena Borcia, profesoară, Eugenia Tordășan, profesoară, Silvia Togan, profesoară, Ioan Manzat, măcelar, Ioan Mihălțan, general în retragere, Sofia Itu, soție de silvicultor, Dr. Iosif Fărcaș, medic, Dr. Ioan Lupu, medic, Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, Iosif Sebastian, maior în retragere, Alexandru Breban, jude, Ioan Hentes, asesor orfanal, Dr. Octavian Costea, secretar consistorial, Romul Perian, functionar consistorial, Marcu Jantea, cathehet, Nicolae Ivan, asesor consistorial, Demetru Căpcean, arhivar consistorial, Pantaleon Lucea, căpitan în retragere, Iosif Lissai, director de bancă, Ioan Vătăsan, inspector general, Constantin Popp, funcționar de bancă, Sofia Roșca, funcționar de bancă, Petru Simtton, funcționar de bancă, Aleman Licoi, proprietar, Romul Simu, arhivar și secr. sun. și Nicolae Iosif, funcționar, căte 2 cor. Toți din Sibiu. Total 121 coroane.

Sibiu, în 10 Ianuarie 1916.

Cassa Asociației.

Cărți și reviste.

Transilvania, revista Asociației pentru literatură română și cultura poporului român, au apărut nr. 7—12 din 1915, sub redactarea interimală a lui A. Băseanu. Cuprinsul: † Ioan Micu Moldovan, de A. B. În partea oficială: Raportul general al comitetului central al „Asociației” despre lucrările înăpărătoare și despre situația Asociației în anul 1914, cu 12 anexe. Apel.

Revista Teologică nr. 19—20 din 1915 cuprinde: Al Domnului e pământul, de Nichita Albu. Predică de Crăciun, de R. Plato. Invățăminte scoase din răsboiu, de Ioan Popa. Cuvântare de anul nou, de Ioan Handa. Pentru noi, de Red. Două broșuri de predici (scrise de C. Moldovan și N. Runceanu), de P. M. Cronică, de N. B. — Abonamentul 10 coroane pe an. Manuscrisele, corespondența și costul abonamentului sunt să se trimită la adresa: Dr. Nicolae Bălan, profesor seminarial în Sibiu, strada Reissenfeld 11.

Calendarul arhidiecezan. A apărut Calendarul arhidiecezan pe anul visec 1916. Cuprinde, afară de parțea calendaristică și afară de sematismul autentic al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, un material bine ales de povestiri, îndrumări, diverse lucrări interesante cu raport la timpul actual, poezii frumoase și a. Se găsește de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu. Prețul 80 fil., prin poștă cu 20 fil. mai mult.

Teatru.

In săptămâniile din urmă ni s'au dat cu rară profușie operete și ecarăi operați, unele vechi, altele noi.

S'ar părea, că piesele acestea vesele și mai mult sau mai puțin absurde voiesc să exclude în anii răsboiu aproape cu desăvârșire dramele și comediiile atât clasică, că și moderne, obișnuite în timpuri normale la teatrul orașului nostru. Abea din când în când se admite, poate de milă, căte-o farsă cu cântece sau altă lucrare de acelaș fel.

Duminică, în 9 Ianuarie, s'a jucat într-o oară: *Ea sau nici una*, opereta lui Eysler. Textul conține figuri și incertitudini permise în operete: un tată, care și vinde fiica și totuși n'o vînde; un ostaș, care e și credincios și necredincios miresei sale; un profesor, doctor în filozofie, compunând versuri răsboinice și văxuind ghete, sau dansând și cantând și făcând curte... O varietate destul de bogată, cum se vede. Muzica și dansurile compănează ce ar mai lipsi, pentru a distra publicului să fie hrănita până la sfârșit. De priosu să spunem, că rolurile au fost tinute cu încușință, în deosebi de damele Fürstenau, Wehrburg Fischer, Hetler și de domnii Redl, Jasper și Vorelli. Marți sara a fost reprezentată în beneficiul artistului Redl. Teatrul a fost arhiplin.

Așazi, Miercuri, în 12 Ianuarie, aceeași operetă.

Joi, în 13 Ianuarie, *Trei pieșe de cameră*, în căte 1 act.

Vineri, în 14 Ianuarie: *Secretul Susanei*, operă, în rolurile principale cu dna Veturia Triteanu și Ionel Crișan. Reprezentăție în folosul invalidilor răsboiu.

Nr. 453/1915. (231) 3-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III. Almașul mic cu filia Bunești, conform înaltului ordin consistorial dela 10 Nov. 1915 Nr. 10895 Bis., prin aceasta se publică din oficiu concurs nou cu termin de 30 zile dela prima apariție în foaia „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cerurile de concurs să se trimită sub semnatului oficiu protopresbiteral în terminal deschis, iar concurenții sunt poftiți a se prezenta în parohie — cu stirea protopopului — spre a se face cunoștuți poporului.

Geoagiu-Algyógy, 17/30 Noemvrie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Geoagiului.

Ioan Popovici
protopresbiter.**A apărut**

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se afă în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezeană, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preotilor, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

Pește proaspăt sărat

calitățile cele mai bune, misetru, salău, ciortocrap, crap, ciorțan. Kila 3 coroane. Depositul în Mercurea (Erdély-Szerdahely).

Cumpăr ceară curată

în mare și mic. Ceice dispun de ceară rog a mă aviză prin o carte postală, arătându-mi și prețul vânzării.

Cu toată stima:

Ioan Handorean Berbelin

Polyán Nr. 81. (Szeben-megye).

(232) 1-3

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei**și****Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeule” etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminătură ale marelui Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei eruci.

Se afă în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezeană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

VÂNZARE DE MOBILE.

Din cauza aglomerării mari de mobile

vând cu prețurile cele mai reduse

aproape 20 de garnituri nouă și complete de durmit, prânzitor, odăi pentru domni, club și salon, mai departe arangamente pentru bucătărie și bucăți separate, precum și covoară, perdele etc. etc.

Cu toată stima:

Emil Petruțiu,
fabricant de mobile,
Sibiu, Strada Sării Nr. 37. Telefon Nr. 47.**ICOANE SFINTE**

pictură de mână în ulei, pe pânză, în orisicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

I.

- Adormirea Maicii Domnului
- Bunavestire
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nunta din Cana
- Iisus pe mare
- Invierea lui Lazar
- Schimbarea la față
- Răstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Invierea Domnului
- Inălțarea — Florile
- Tăierea împrejur
- Nașterea Maicii Domnului
- Pogorârea Duhului sfânt
- Nașterea sfântului Ioan Botezător
- Grigorie, Vasile și Ioan
- Adormirea sfintei Ane
- Aflarea capului sf. Ioan Botezător.

II.

- Iisus pe Cruce
- Inălțarea sfintei cruci
- Ilie Prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie Teologul
- Sf. Vasilius

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumitru călare
- Sfântul George "
- Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Arhanghelii Mihail și Gavril
- P. Ioan Gură de aur
- PP. Ioachim și Ana

IV.

- Arhangelul Mihail și Gavril
- Apostol ori-care
- Domnul Christos
- Iisus în muntele Maslinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolas
- Simeon
- Andrei
- Evangelistul Ioan
- Luca
- Marcu
- Matelul
- Prorocul Zaharia
- Apostolul Iacob
- Filip

Librăria Tipografiei arhidicezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—	34·60	42—	56—	70—	cor. foarte fine.
fine . . .	26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20	21—	30·80	39·20	56—	, fine.
simple . . .	14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80	10·50	11·90	60	26·60	, simple.

Prețurile indicate în semn de sus sunt să se înțeleagă numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tiniche și aluminiu.

Deselemenea și cu angajamentul pentru prapor din orice fel de materii și de orice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile